LIM HUN GIAP & SATU LAGI

lwn.

MOK CHEE WAI & YANG LAIN

MAHKAMAH TINGGI, KUALA LUMPUR
RAMLY ALI PK
[SAMAN PEMULA NO: D9-26-13-2001]
8 MEI 2001

PROSEDUR SIVIL: *Permohonan perintah injunksi interim - Sama ada boleh dimulakan dengan petisyen - Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980, A. 29 k. 1 - Kegagalan menyatakan alasan-alasan permohonan dalam Borang 62 - Sama ada mandatori - Kegagalan menyampaikan sesalinan permohonan dan afidavit dalam had tempoh - Sama ada A. 2 k. 1 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 boleh membantu - Sama ada permohonan boleh dibenarkan*

PROSEDUR SIVIL: *Afidavit - Jurat - Kegagalan menyatakan tajuk - Tidak mematuhi A. 41 k. 1(7) dan (8) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 - Sama ada kecacatan serius - Sama ada boleh dimaafkan di bawah A. 2 k. 1 atau A. 41 k. 4 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980*

PROSEDUR SIVIL: *Permohonan perintah injunksi interim - Akujanji - Kegagalan menyediakan akujanji sebelum perintah dibuat - Sama ada mandatori*

PROSEDUR SIVIL: *Notis bantahan awal - Had tempoh - Keperluan memberi notis bertulis kepada pihak yang lagi satu 48 jam sebelum pendengaran - Kegagalan mengikut had tempoh - Sama ada akan menjejaskan bidangkuasa atau budibicara mahkamah*

Responden dalam kes ini telah membangkitkan bantahan awal terhadap saman dalam kamar pempetisyen dengan menyentuh isu-isu berikut: (1) responden mendakwa bahawa permohonan pempetisyen di dalam saman dalam kamar adalah merupakan permohonan perintah injunksi interim untuk memerintahkan responden menyerahkan pelbagai dokumen kepada mahkamah dan perintah tersebut tidak boleh dipohon jikalau tindakan tersebut dimulakan dengan satu petisyen mengikut A. 29 k. 1 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KMT'); (2) permohonan pempetisyen tidak mengikut Borang 62 KMT 1980 dan A. 32 k. 1 KMT di mana permohonan tersebut tidak mempunyai alasan-alasan permohonan; (3) tempoh serahnya sesalinan permohonan saman dalam kamar serta afidavit sokongannya kepada peguamcara responden adalah telah melebihi 14 hari dan melanggar peruntukan A. 32 k. 13(2)(a) KMT 1980; (4) afidavit

sokongan pempetisyen tidak mengikut jurat seperti di dalam Borang 78 KMT 1980 dan A. 41 k. 1(7) dan (8) dan; (5) akujanji kerugian bagi perintah injunksi.

Peguam pempetisyen pula menghujahkan bahawa bantahan awal yang dibuat oleh responden tidak patut diterima kerana; (1) responden telah gagal memberikan notis mengenainya dalam tempoh yang mencukupi dan; (2) pempetisyen telah mendakwa responden telah melakukan kesalahan-kesalahan 'sumpah bohong', penghinaan mahkamah dan kesalahan-kesalahan di bawah s. 191-196 Kanun Keseksaan bersabit dengan isi kandungan afidavit-afidavit yang difailkan.

Diputuskan:

[1] Permohonan pempetisyen adalah merupakan permohonan untuk perintah injunksi mandatori secara interim. Oleh kerana itu peruntukan A. 29 k. 1 KMT 1980 adalah terpakai. Permohonan perintah injunksi hanya untuk tindakan-tindakan yang dimulakan dengan writ, saman pemula, tuntutan balas atau pihak ketiga sahaja. Permohonan injunksi tidak boleh dibuat bagi tindakan yang dimulakan melalui petisyen. Bantahan awal pertama ini dibenarkan.

[2] Borang 62 adalah berkaitan dengan peruntukan A. 32 k. 1 KMT 1980 dan borang tersebut mengkehendaki pemohon di dalam sesuatu permohonan saman dalam kamar menyatakan alasan-alasan permohonan tersebut dibuat. Pempetisyen tidak menyatakan alasan-alasan permohonan di dalam borang berkenaan. Sebaliknya alasan-alasan permohonan adalah terkandung dalam afidavit yang dilampirkan bersama dengan saman dalam kamar. Oleh yang demikian, pempetisyen telahpun memenuhi dan mematuhi kehendak Borang 62 . Alasan-alasan permohonan boleh dinyatakan terus dalam Borang 62 tersebut ataupun boleh juga dinyatakan melalui afidavit yang berasingan yang dirujuk secara khusus dalam Borang 62. Oleh itu, bantahan awal kedua ini ditolak.

[3] Adalah mandatori bagi pempetisyen untuk memfailkan dan menyerahkan sesalinan permohonan saman dalam kamar serta afidavit sokongannya kepada responden atau peguamnya dalam tempoh 14 hari dari tarikh permohonan saman dalam kamar. Kegagalan pempetisyen dalam menyampaikan sesalinan permohonan dan afidavit tersebut ke responden dalam had tempoh yang dibenarkan oleh kaedah itu menyebabkan ia tidak boleh diterima. Aturan 2 k. 1 KMT tidak dapat membantu pempetisyen sebab tiada alasan telah diberikan bagi kelewatan penyampaian afidavit tersebut. Oleh itu, bantahan awal ketiga ini adalah diterima.

[4] Penelitian ke atas afidavit yang digunakan untuk menyokong permohonan saman dalam kamar tidak mengandungi jurat mengikut format di dalam Borang 78 KMT 1980 iaitu tidak mempunyai tajuk seperti tajuk di dalam permohonan tersebut. Kegagalan untuk mematuhi kehendak A. 41 k. 1(7) dan (8) KMT 1980 adalah merupakan satu kecacatan yang serius yang tidak boleh dimaafkan di bawah A. 2 k. 1 atau A. 41 k. 4 KMT 1980. Bantahan awal keempat ini diterima dan dibenarkan.

[5] Permohonan saman dalam kamar yang dibuat oleh pempetisyen adalah berbentuk permohonan injunksi mandatori, oleh itu satu akujanji gantirugi atau kerosakan perlu disediakan terlebih dahulu sebelum sesuatu perintah berkenaan dibuat. Mahkamah perlu berpuashati juga bahawa pempetisyen berupaya untuk memenuhi akujanji tersebut. Akujanji tersebut semestinya bukan merupakan satu akujanji yang kosong, sebaliknya mesti disokong dengan bukti bahawa pempetisyen mempunyai kedudukan kewangan yang mencukupi untuk memenuhi akujanji tersebut jika perlu. Di dalam kes ini, tiada sebarang akujanji sedemikian yang telah diberikan oleh pempetisyen. Oleh itu, bantahan awal kelima ini diterima.

[6] Kaedah- kaedah Majlis Peguam No. 19 Tahun 1997 mengenai 'Notis Bantahan Awal' menyatakan peguamcara yang hendak menimbulkan sesuatu bantahan awal hendaklah memberi notis bertulis kepada pihak yang lagi satu dalam tempoh sekurang-kurangnya 48 jam sebelum pendengaran bantahan awal tersebut. Dakwaan peguam pempetisyen ialah notis mengenai bantahan awal yang dibuat oleh responden hanya diserahkan kepada mereka pada 11 April 2001, walhal pendengaran saman dalam kamar ditetapkan pada 13 April 2001. Walaubagaimanapun, Kaedah Majlis Peguam No. 19 Tahun 1997 tidak dapat membantu kerana kaedah itu sendiri memperuntukkan bahawa kaedah tersebut tidak akan menjejaskan bidangkuasa atau budibicara mahkamah dalam perkara itu dan juga sekiranya pihak pemohon gagal mematuhi tempoh 48 jam tersebut, remedi bagi pihak yang lagi satu ialah untuk memohon penangguhan pendengaran bantahan awal tersebut dan pemohon tidak boleh membantah permohonan penangguhan tersebut.

[6a] Walaubagaimanapun, permohonan penangguhan tidak diperlukan dalam kes ini kerana pendengaran bantahan awal yang telah ditetapkan pada 13 April 2001 telah ditangguhkan pada 20 April 2001 oleh mahkamah sendiri. Pada 20 April 2001, pempetisyen telah diberi tempoh sehingga 24 April 2001 untuk memfailkan hujahan bertulisnya berkaitan bantahan awal tersebut. Dalam keadaan sedemikian,

pempetisyen telah diberikan tempoh yang lebih panjang daripada 48 jam untuk menyediakan hujahannya berkaitan bantahan awal tersebut. Oleh itu, bantahan pempetisyen terhadap notis singkat bagi bantahan awal responden adalah tidak bermerit dan tidak dapat diterima.

[7] Bersabit dengan isi kandungan afidavit-afidavit yang difailkan, mahkamah telah meneliti isi kandungan dakwaan-dakwaan yang dibuat oleh peguamcara pempetisyen dan berpendapat bahawa dakwaan tersebut, kalaupun benar, tidak menjejaskan isu-isu yang ditimbulkan di dalam prosiding bantahan awal ini. Dakwaan-dakwaan tersebut, kalau benar, adalah merupakan dakwaan yang serius. Tindakan yang perlu diambil oleh peguamcara pempetisyen ialah dengan memfailkan prosiding penghinaan mahkamah yang berasingan atau membuat laporan polis.

[Bantahan – bantahan awal responden pertama, ketiga, keempat dan kelima dibenarkan; permohonan pempetisyen ditolak dengan kos.]

Kes-kes yang dirujuk:
American Cynamid Co v. Ethicon Ltd [1975] 1 All ER 394 ***(dirujuk)***
Datuk Bandar Kuala Lumpur v. Seman Amat & Ors [1996] 3 CLJ 263 ***(dirujuk)***
Dr Woo Kin Chong v. Mary Ou Holdings Sdn Bhd [1997] 5 CLJ 164 ***(dirujuk)***
Fung Yuh Lein v. Foong Chee Sam [2000] 6 CLJ 411 ***(dirujuk)***
Gurbachan Singh v. Seagrott & Campbell (No 2) [1962] 28 MLJ 370 ***(dirujuk)***
Han Euu Tiam v Phang Kui Fatt [1999] 4 CLJ 395 ***(dirujuk)***
Jasabena Sdn Bhd v. Bah Heng Poo & Anor [1985] 1 MLJ 394 ***(dirujuk)***
Keet Gerald Francis Noel John v. Mohd Noor Abdullah & Ors [1995] 1 CLJ 293 ***(dirujuk)***
Mohd Nazir Badar Shair v. Timbalan Menteri Dalam Negeri [2000] 2 CLJ 805 ***(dirujuk)***
Ooi Chew Seng v. Ultratech Sdn Bhd [1997] 5 CLJ 421 ***(dirujuk)***
Perbadanan Nasional Insurans Sdn Bhd v. Pua Lai Ong [1996] 3 CLJ 321 ***(dirujuk)***
Sii Toh Siong v. Hung Mine Chu [2000] 2 CLJ 48 ***(dirujuk)***
Ting Hua Yiew v. Ace Commercial Enterprise [1996] 2 MLJ 678 ***(diikuti)***
Utama Merchant Bank Bhd v. Dato' Mohd Nadzmi Mohd Salleh [2001] 2 CLJ 235 ***(diikuti)***

Perundangan yang dirujuk:
Companies Act 1965, s. 181(2)(e)
Penal Code, ss. 191, 192, 193, 194, 195, 196
Rules of the High Court 1980, O. 2 r. 1, O. 29 r. 1, O. 25 r. 7, O. 32 rr. 1, 13(2)(a), O. 41 rr. 1(7), (8), 4

Bagi pihak pempetisyen - Ee Tee Gin (Uma Parvathy); T/n Ee & Assocs
Bagi pihak responden - EK Sng; T/n Sng & Co

Dilaporkan oleh Suhainah Wahiduddin

PENGHAKIMAN

Ramly Ali PK:

Melalui satu petisyen (kandungan 1), pempetisyen memohon perintah-perintah berikut:

a) satu perintah untuk mengarah responden ketiga supaya menyerah semua buku-buku statut, akaun-akaun dan buku daftar responden-responden keempat dan kelima kepada mahkamah yang mulia ini dalam masa tujuh hari dari notis permulaan prosiding;

b) satu perintah kepada responden-responden pertama dan kedua supaya segera dan dengan serta-merta menyerah semua invois, resit, penyata akaun responden-responden keempat dan kelima kepada mahkamah yang mulia ini dalam masa tujuh hari dari notis permulaan prosiding;

c) satu perintah bahawa satu penerima dan pengurus dilantik dengan segera untuk mengesahkan semua kenyataan di atas dengan menerima semua dokumen dan buku yang dinyatakan di a dan b dalam masa tujuh hari dari notis permulaan prosiding;

d) satu perintah bahawa sehingga penyelesaian guaman, responden-responden keempat dan kelima dengan serta merta hentikan operasinya dalam masa tujuh hari dari notis permulaan prosiding

e) relif di bawah s. 181(2)(e) Akta Syarikat 1965 (Akta 125) dibaca dengan Perintah 88 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980;

Petisyen tersebut telah ditetapkan untuk perbicaraan pada 15 Mei 2001

Melalui satu saman dalam kamar (kandungan 3) bertarikh 22 Mac 2001 beserta dengan perakuan segera bertarikh 22 Mac 2000 (kandungan 5), pempetisyen memohon perintah yang hampir serupa dengan kandungan 1 seperti berikut:

a) Satu perintah untuk mengarah responden ketiga, Wong You Fook dengan kadar yang segera dan serta-merta menyerah semua buku-buku statut, akaun-akaun dan buku daftar (salinan) responden-responden keempat dan kelima kepada mahkamah yang mulia ini.

b) Satu perintah kepada responden-responden pertama dan kedua supaya dengan kadar yang segera dan serta-merta menyerah semua invois, resit, penyata akaun (salinan) responden-responden keempat dan kelima kepada mahkamah yang mulia ini.

c) Satu perintah bahawa satu penerima dan pengurus dilantik dengan segera dan serta-merta untuk mengesahkan semua kenyataan di atas dengan menerima semua dokumen dan buku yang dinyatakan di (a) dan (b) di atas.

d) Satu perintah supaya penerima dan pengurus tersebut diberi satu bulan dari tarikh yang ditetapkan di atas untuk memberi satu laporan kepada mahkamah yang mulia ini mengenai penyiasatan/keputusannya tentang kedudukan responden-responden.

Pada 20 April 2001 iaitu tarikh pendengaran untuk Saman Dalam Kamar (kandungan 3) responden telah membangkitkan lima bantahan awal terhadap saman dalam kamar tersebut. Kelima-lima bantahan awal tersebut menyentuh isu-isu berikut:

i) Aturan 29 k. 1, Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 (KMT);

ii) Aturan 32 k. 1, Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980;

iii) Aturan 32 k. 13(2)(a), Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980;

iv) Aturan 41 k. 1(7) & (8), Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980;

v) Akujanji kerugian bagi perintah injunksi.

Responden telah mengemukakan hujahan bertulisnya pada hari tersebut (20 April 2001), manakala pempetisyen telah diberi tempoh sehingga 24 April 2001 untuk mengemukakan hujahan bertulisnya dan selepas itu responden diberi peluang untuk menjawab hujahan tersebut sehinga 30 April 2001. Alasan penghakiman ini adalah berkaitan dengan bantahan-bantahan awal yang telah ditimbulkan oleh responden.

Bantahan Awal Pertama

Aturan 29 k. 1, Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980

Responden mendakwa bahawa permohonan pempetisyen di dalam Saman Dalam Kamar (kandungan 3) adalah merupakan permohonan perintah injunksi interim untuk memerintahkan responden menyerahkan pelbagai dokumen kepada mahkamah, sama seperti perintah "Anton Pillar". Mengikut responden perintah injunksi interim tidak boleh dipohon jikalau tindakan tersebut dimulakan dengan satu "petisyen". Pada responden, mengikut A. 29 k. 1 KMT 1980 injunksi interim hanya boleh dipohon jika tindakan berkenaan dimulakan dengan writ, saman pemula, tuntutan balas atau pihak ketiga sahaja.

Setelah meneliti kesemua permohonan pempetisyen (perenggan a, b, c, d) dalam saman dalam kamar (kandungan 3), saya berpendapat dan memutuskan bahawa permohonan tersebut adalah merupakan permohonan untuk perintah injunksi mandatori secara interim, sehingga perbicaraan petisyen (kandungan 1). Oleh kerana itu peruntukan A. 29 k. 1, KMT 1980 adalah terpakai. Aturan 29 k. 1, KMT 1980 memperuntukkan:

> (1) An application for the grant of an injunction may be made by any party to a cause or matter before or after the trial of the cause or matter, whether or not a claim for the injunction was included in that party's writ, originating summons, counter claim or third party as the case may be.

Dari peruntukan di atas, jelas menunjukkan bahawa permohonan perintah injunksi hanya untuk tindakan-tindakan yang dimulakan dengan writ, saman pemula, tuntutan balas atau pihak ketiga sahaja. Saya bersetuju dengan peguam responden bahawa permohonan injunksi tidak boleh dibuat bagi tindakan yang dimulakan melalui "petisyen". Oleh itu saya membenarkan bantahan awal ini.

Bantahan Awal Kedua

A. 32 k. 1 KMT 1980

Responden menghujahkan bahawa permohonan pempetisyen (SDK kandungan 3) tidak mengikut borang 62 KMT 1980 di mana permohonan tersebut tidak mempunyai alasan-alasan permohonan. Oleh tu pempetisyen telah gagal memenuhi kehendak mandatori borang tersebut.

Borang 62 KMT 1980 adalah berkaitan dengan peruntukan A. 32 k. 1 KMT 1980 yang menyatakan 'Except as provided by O. 25 r. 7. every application in chambers must be made by summons in form 62". (Aturan 25 k. 7 adalah mengenai permohonan interlokutori berkaitan saman minta arahan - yang tiada kaitan dengan kes ini). Borang 62 menghendaki pemohon di dalam sesuatu permohonan saman dalam kamar menyatakan alasan-alasan permohonan tersebut dibuat. Di dalam permohonan ini, pempetisyen tidak menyatakan alasan-alasan permohonan di dalam borang berkenaan. Sebaliknya apa yang dinyatakan oleh pemohon di dalam borang tersebut ialah:

> Alasan-alasan permohonan ini adalah seperti yang terkandung dalam afidavit Lim Hun Giap (KP NO: 640424-01-5755) dan Goh Swee Hock (KP. No: 561104-08-6065) yang diikrarkan pada ... haribulan Mac 2001 dan difailkan bersama ini.

Afidavit yang dimaksudkan sememangnya ada dilampirkan bersama dengan saman dalam kamar (kandungan 3) tersebut sebagai (kandungan 4). Oleh yang demikian, saya berpendapat dan memutuskan bahawa pempetisyen telahpun memenuhi dan mematuhi kehendak borang 62 melalui penyataannya yang

tersebut di atas. Alasan-alasan permohonan boleh dinyatakan terus di dalam borang 62 tersebut ataupun boleh juga dinyatakan melalui afidavit yang berasingan yang dirujuk secara khusus di dalam borang 62 itu (seperti dalam kes ini). Oleh itu saya menolak bantahan awal kedua ini

Bantahan Awal Ketiga

Aturan 32 k. 13(2)(a) KMT 1980

Responden menyatakan sesalinan permohonan saman dalam kamar (kandungan 3) serta afidavit sokongannya telah diserahkan kepada peguamcara responden pada 9 April 2001, manakala tarikh permohonan tersebut difailkan ialah pada 22 Mac 2001. Ini bermakna tempoh serahnya adalah telah melebihi 14 hari dan melanggar peruntukan A. 32 Kaedah 13(2)(a) KMT 1980. Mengikut responden, permohonan tersebut serta afidavit sokongannya patut diserahkan pada atau sebelum 5 April 2001. Aturan 32 k. 13(2)(a) KMT 1980 menyatakan:

> (2) Save as otherwise provided in these rules:
>
> (a) an affidavit intended to be used in support of an application must be filed and served on the other party within 14 days from the date of the filing of the application.

Aturan di atas menggunakan perkataan "must". Ini bermakna adalah mandatori untuk mematuhinya. Pempetisyen mesti (mandatori) memfail dan menyerahkan afidavit sokongan berkenaan (kandungan 4) kepada responden atau peguamnya dalam tempoh 14 hari dari tarikh permohonan saman dalam kamar (kandungan 3) difailkan pada 22 Mac 2001. (Sila lihat keputusan Siti Norma Yaakob, HMR, di dalam kes *Perbadanan Nasional Insurans Sdn Bhd v. Pua Lai Ong* [1996] 3 CLJ 321). Di dalam kes *Ting Hua Yiew v. Ace Commercial Enterprise* [1996] 2 MLJ 678, isu yang sama seperti dalam kes ini iaitu mengenai A. 32 k. 13(2)(a) KMT 1980 telah dipertimbangkan. Abdul Kadir Sulaiman H, dalam kes ini telah memutuskan:

> Aturan 32 k. 13(2) memakai perkataan imperatif "mestilah" yang merupakan suatu perkataan obligasi mutlak dalam maksud biasa. Justeru itu, kegagalan Plaintif dalam menyampaikan afidavit ke atas defendan dalam had tempoh yang dibenarkan oleh kaedah itu menyebabkan afidavit tersebut tidak boleh diterima. Aturan 2 k. 1 KMT tidak dapat membantu Plaintif sebab tiada alasan telah diberikan bagi kelewatan dalam penyampaian afidavit tersebut, maka permohonan Plaintif tidak mempunyai sebarang bukti yang menyokong.

Saya amat bersetuju dengan keputusan Abdul Kadir Sulaiman H, seperti di atas dan memutuskan bahawa keputusan tersebut adalah terpakai kepada permohonan yang di hadapan saya sekarang ini. Oleh itu bantahan awal ketiga ini adalah diterima. Permohonan pempetisyen di dalam saman dalam kamar (kandungan 3) boleh ditolak atas alasan yang sama.

Bantahan Awal Keempat

A. 41 k. 1(7) & (8) KMT 1980

Responden juga membuat bantahan bahawa afidavit sokongan pempetisyen tidak mengikut jurat seperti di dalam borang 78, KMT 1980. Aturan 41 k. 1(7) dan (8) menyatakan:

> (7) Every affidavit must be signed by the deponent and the jurat must be completed and signed by the person before whom it is sworned.
>
> (8) A jurat must be in one of the forms in Form 78.

Penelitian ke atas afidavit di kandungan 4 yang digunakan untuk menyokong permohonan saman dalam kamar (kandungan 3) tidak mengandungi jurat mengikut format di dalam borang 78 KMT 1980 iaitu tidak mempunyai tajuk seperti tajuk di dalam permohonan tersebut. Format jurat yang digunakan oleh pempetisyen di dalam kandungan 4 adalah seperti berikut:

> Diikrarkan oleh Lim Hun Giap (KP No: 640424-01-5755
> di Kuala Lumpur pada 22hb Mac 2001
>
> Di hadapan saya,
> ...
> t.t.
> Pesuruhjaya Sumpah
>
> Diikrarkan oleh Goh Swee Hock (NRIC No: 561104-08-6065
> di Kuala Lumpur pada 22hb Mac 2001
>
> Di hadapan saya,
> t.t.
> ...
> Pesuruhjaya Sumpah

Manakala format jurat yang sepatut digunakan oleh pempetisyen (di mana terdapat dua orang deponen) mengikut borang 78 adalah seperti berikut:

> No. 78
> FORM OF JURAT (O. 41 r. 1)
> (Title as in action)
>
> (b) To an affidavit by two or more deponents ... Sworn (or affirmed) by the deponents ... and ... (or by both (or all) of the abovenamed deponents) on the ... day of ..., 19 ... at (through the interpretation of ...)
>
> Before me
> ...
> Commissioner for Oaths

Di dalam keputusan saya yang terdahulu mengenai isu yang sama di dalam kes *Utama Merchant Bank Bhd v. Dato' Mohd Nadzmi Mohd Salleh* [2001] 2 CLJ 235, saya telah memutuskan:

> I agree that a jurat is a certificate by itself and thus needs to be entitled as in the action. To my mind, the title of the action must form part of the jurat as provided in Form 78. The words "(Title as in action)", appearing at the top part of the Form is not merely for decorative purpose. It is meant to be included in the jurat as a form of a certificate. The only place in O. 41 which makes reference to Form 78 is under r. (8). So, the whole Form 78 must specifically refer to r. 1(8) only. Thus, to my mind, the "title as in action" stated at the top of Form 78 must refer and be part of the jurat.

Dalam kes tersebut, mengenai isu yang sama, saya juga telah memutuskan:

> The phrase "the jurat must be completed" in O. 41 r. 1(7) RHC is very significant to the present case. It is a mandatory requirement that the Jurat as in Form 78 must be completed. The word "must" indicates its mandatory nature. The word "complete" means "having all the necessary and appropriate parts" as defined in the *Concise Oxford Dictionary* 10th Edition.

Kesan mandatori bagi peruntukan tersebut juga telah diputuskan di dalam kes-kes *Perbadanan Nasional Insurans Sdn Bhd v. Pua Lai Ong (supra)*; *Han Euu Tiam v Phang Kui Fatt* [1999] 4 CLJ 395; *Mohd Nazir Badar Shair v. Timbalan Menteri Dalam Negeri* [2000] 2 CLJ 805 dan *Fung Yuh Lein v. Foong Chee Sam* [2000] 6 CLJ 411. Kegagalan untuk mematuhi kehendak A. 41 k. 1(7) dan (8) KMT 1980 adalah merupakan satu kecacatan yang serius yang tidak boleh dimaafkan di bawah A. 2 k. 1 atau A. 41 k. 4 KMT 1980 Di sini saya ingin mengulangi sekali lagi keputusan saya di dalam kes *Utama Merchant Bank Bhd v. Dato Mohd Nadzmi Mohd Salleh (supra)* mengenai isu ini:

> It is a general rule that all rules and forms under the RHC must be complied with for the purpose of uniformity and certainty. The powers under O. 2 r. 1 and O. 41 r. 4 are exceptions to the general rule. There must be strong justification why litigants cannot comply with those general rules in order for the court to exercise such powers. A mere omission or oversight on the part of litigants should not be an excuse to invoke those powers. Otherwise the "exception" will become the rule and the purpose of drafting all those rules will be defeated.
>
> An affidavit may not be accepted if the irregularity is so serious despite the fact that it may not prejudice the other party. In the present case, although the defendant was not prejudiced by the affidavits the defects in the affidavits were so serious that they could not be cured under O. 2 r. 1 RHC.

Saya fikir keputusan di atas juga terpakai kepada permohonan pempetisyen di dalam kes ini. Oleh itu saya memutuskan bantahan awal keempat ini diterima dan dibenarkan.

Bantahan Awal Kelima

Akujanji Kerugian Bagi Perintah Injunksi

Bagi sesuatu perintah injunksi, mahkamah memerlukan satu akujanji yang dibuat oleh pempetisyen atau peguamnya untuk bertanggungjawab terhadap sebarang kerosakan atau kerugian yang akan dialami oleh responden seandainya kelak di dapati bahawa perintah injunksi tersebut telah tersalah dibuat. Prinsip ini telah diputuskan dalam kes *American Cynamid Co v. Ethicon Ltd* [1975] 1 All ER 394 dan telah diterimapakai oleh Mahkamah Rayuan di dalam kes *Keet Gerald Francis Noel John v. Mohd Noor Abdullah & Ors* [1995] 1 CLJ 293, di mana Gopal Sri Ram HMR telah memutuskan:

> A part from such cases, the judge is entitled to take into account the Plaintiff's ability to meet his undertaking in damages should the suit fail, and in appropriate cases, may require the Plaintiff to secure his undertaking, for example by providing a bank guarantee.

Seperti yang telah diputuskan sebelum ini bahawa permohonan saman dalam kamar (kandungan 3) yang dibuat oleh pempetisyen adalah berbentuk permohonan injunksi mandatori. Oleh itu ciri-ciri dan syarat-syarat lazim bagi sesuatu permohonan injunksi, contohnya mengenai akujanji gantirugi/kerosakan perlu disediakan terlebih dahulu sebelum sesuatu perintah berkenaan dibuat. Mahkamah perlu berpuashati juga bahawa pempetisyen berupaya untuk memenuhi akujanji tersebut. Akujanji tersebut semestinya bukan merupakan satu akujanji yang kosong, sebaliknya mesti disokong dengan bukti bahawa pempetisyen mempunyai kedudukan kewangan yang mencukupi untuk memenuhi akujanji tersebut jika perlu.

Di dalam kes ini tiada sebarang akujanji sedemikian yang telah diberikan oleh pempetisyen. Mungkin ini kerana pempetisyen beranggapan permohonannya bukan merupakan satu permohonan injunksi mandatori. Oleh itu saya berpendapat bantahan awal kelima responden ini adalah bermerit dan boleh diterima dan dibenarkan.

Bantahan Pempetisyen Terhadap Bantahan Awal Responden

Peguam pempetisyen menghujahkan bahawa bantahan awal yang dibuat oleh responden tidak patut diterima kerana responden gagal memberikan notis mengenainya dalam tempoh yang mencukupi. Peguam pempetisyen menghujahkan bahawa responden telah gagal untuk mematuhi kehendak

Kaedah-kaedah Majlis Peguam No. 19 Tahun 1997 mengenai "notis bantahan awal" yang menyatakan peguamcara yang hendak menimbulkan sesuatu bantahan awal hendaklah memberi notis bertulis kepada pihak yang lagi satu dalam tempoh sekurang-kurangnya 48 jam sebelum pendengaran bantahan awal tersebut. Dakwaan peguam pempetisyen ialah notis mengenai bantahan awal hanya diserahkan kepada mereka pada 11 April 2001 (jam 12.34 tengahari), walhal pendengaran Saman Dalam Kamar (kandungan 3) ditetapkan pada 13 April 2001 (kemudian ditangguhkan kepada 20 April 2001)

Isu yang sama telahpun saya pertimbangkan dan putuskan baru-baru ini di dalam kes *Utama Merchant Bank Bhd v. Dato' Mohd Nadzmi Mohd Salleh* [2001] 2 CLJ 235. Dalam kes tersebut isu mengenai Kaedah-kaedah Majlis Peguam No. 19 Tahun 1997 juga telah ditimbul dan dipertimbangkan sama. Di dalam kes tersebut saya telah memutuskan bahawa Kaedah Majlis Peguam No. 19 Tahun 1997 tersebut tidak dapat membantu dalam perkara itu kerana kaedah itu sendiri memperuntukkan bahawa kaedah tersebut tidak akan menjejaskan bidang kuasa atau budi bicara mahkamah dalam perkara itu dan juga sekiranya pihak pemohon gagal mematuhi tempoh 48 jam tersebut, remedi bagi pihak yang lagi satu ialah untuk memohon penangguhan pendengaran bantahan awal tersebut dan pemohon tidak boleh membantah permohonan penangguhan tersebut. Tidak ada di mana-mana di dalam kaedah tersebut yang menyatakan sesuatu bantahan awal berkenaan akan terbatal sekiranya tempoh notis 48 jam tersebut tidak dipatuhi oleh pemohon. Kalau pempetisyen betul-betul terganggu dengan notis bantahan awal yang pendek (kurang daripada 48 jam), peguam pempetisyen sepatutnya memohon untuk penangguhan. Walau bagaimanapun, permohonan penangguhan tersebut tidak diperlukan kerana pendengaran bantahan awal itu (yang ditetapkan pada 13 April 2001) telah ditangguhkan kepada 20 April 2001 oleh mahkamah sendiri.

Pada 20 April 2001, pempetisyen telah diberi tempoh sehingga 24 April 2001 untuk memfailkan hujahan bertulisnya berkaitan bantahan awal tersebut. Dalam keadaan sedemikian pempetisyen diberikan tempoh yang lebih panjang daripada 48 jam (11 April 2001 hingga 24 April 2001) untuk menyediakan hujahannya berkaitan bantahan awal tersebut.

Mengenai kedudukan undang-undang pula banyak otoriti-otoriti yang menyatakan notis awal bagi bantahan awal bukannya satu keperluan undang-undang. lanya hanyalah merupakan satu amalan yang elok (good practice) sahaja. Kegagalan oleh pemohon untuk memberikan notis awal tersebut kepada pihak yang lagi satu tidak akan membatalkan atau menutup pintu bagi pemohon untuk menimbulkan bantahan awal. Keputusan sedemikian telahpun diputuskan

di dalam kes-kes *Sii Toh Siong v. Hung Mine Chu* [2000] 2 CLJ 48; *Datuk Bandar Kuala Lumpur v. Seman Amat & Ors* [1996] 3 CLJ 263; *Jasabena Sdn Bhd v. Bah Heng Poo & Anor* [1985] 1 MLJ 394; *Gurbachan Singh v. Seagrott & Campbell (No 2)* [1962] 28 MLJ 370: *Ooi Chew Seng v. Ultratech Sdn Bhd* [1997] 5 CLJ 421 dan kes *Dr Woo Kin Chong v. Mary Ou Holdings Sdn Bhd* [1997] 5 CLJ 164.

Berdasarkan otoriti-otoriti di atas saya memutuskan bantahan pempetisyen terhadap notis singkat bagi bantahan awal responden adalah tidak bermerit dan tidak dapat diterima.

Di dalam hujahannya juga peguamcara pempetisyen mendakwa responden telah melakukan kesalahan-kesalahan 'sumpah bohong', penghinaan mahkamah dan kesalahan-kesalahan di bawah s. 191-196 Kanun Keseksaan bersabit dengan isi kandungan afidavit-afidavit yang difailkan. Peguam pempetisyen memohon agar mahkamah mengambil tindakan jenayah diambil terhadap responden dan peguamcaranya.

Saya telah meneliti isi kandungan dakwaan-dakwaan yang dibuat oleh peguamcara pempetisyen dan berpendapat bahawa dakwaan tersebut, kalaupun benar tidak menjejaskan isu-isu yang ditimbulkan di dalam prosiding bantahan awal ini. Dakwaan-dakwaan tersebut, kalau benar, adalah merupakan dakwaan yang serius. Tindakan yang perlu diambil oleh peguamcara pempetisyen ialah dengan memfailkan prosiding penghinaan mahkamah yang berasingan atau membuat laporan polis supaya tindakan selanjutnya boleh diambil oleh pihak polis.

Keputusan Mahkamah

Berdasarkan pertimbangan di atas saya berpuashati dan menerima bantahan-bantahan awal pertama, ketiga, keempat dan kelima seperti yang ditimbulkan oleh responden. Oleh itu saya memutuskan permohonan pempetisyen di dalam saman dalam kamar (kandungan 3) ditolak dengan kos.